

πλοίων πρέπει νὰ φυλάττεται ἢ μεγαλυτέρα εὐταξία, ὅτι δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ ὑβρισθῇ ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον ν' ἀτιμασθῇ ἢ νὰ φοβερισθῇ πλοίαρχος ἢ ναύτης ἢ ἐπιβάτης οὐδετέρου πλοίου. "Ὅτι δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸ οὐδέτερον πλοῖον "Ελληνας νὰ πάρουν τὸ παραμικρότερον μέρος τοῦ φορτίου τοῦ οὐδετέρου πλοίου ἢ νὰ προσενήσουν ζημίαν ὅποιανδήποτε εἰς αὐτό, ἢ νὰ τὸ μεταβιβάσουν εἰς ἄλλο πλοῖον (ἐκτὸς ἂν τὸ οὐδέτερον πλοῖον εἶναι εἰς κίνδυνον νὰ βυθισθῇ). Ἡ παράβασις τούτων τῶν ὁδηγιῶν ὅχι μόνον θέλει ἐπιφέρει τὴν στέρησιν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῆς λείας, ἀλλὰ καθυποβάλλει τοὺς παραβάτας εἰς ποινάς, τὰς ὁποίας θέλει ἀποφασίσῃ τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον κατὰ τοὺς Νόμους.

ΣΤ'. Θέλεις διορίσῃ προσέτι, ὡσάκις συλληφθῇ πλοῖον ἐχθρικὸν ἢ οὐδέτερον ἀπὸ πλοῖον ἢ πλοῖα τῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σου μοίρας, νὰ φέρεται πρὸς σὲ καὶ νὰ γίνεταί ἡ ἀναγκαία προεξέτασις, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει πέμπεται τὸ συλληφθὲν πλοῖον εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ κριθῇ. Εἰς ἐκάστην ἀποστολὴν τοιούτων πλοίων θέλεις φροντίσῃ νὰ πέμπεται ἡ ἀναφορὰ τοῦ πλοιάρχου, ὁ ὁποῖος συνέλαβε τὸ πλοῖον, περιέχουσα ἀκριβῶς ὅλα τὰ περιστατικὰ τὰ κατὰ τὴν κατάσχεσιν τοῦ πλοίου, καὶ θέλεις πέμπῃ καὶ ἀναφορὰν σου ἐκθετικὴν τῶν προεξετάσεων καὶ τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους ἐκρίθη εὐλογος ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ ἀποστολὴ του εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Ζ'. Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν πλοῖον εἶναι οὐδέτερον καὶ ἐκ τῶν προεξετάσεων δὲν προκύψωσι κατ' αὐτοῦ βάσιμοι κατηγορίαι, θέλεις τὸ ἀπολύει ἀμέσως.

Η'. Ὅσάκις ἀπαντηθῶν ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ πλοῖα οὐδέτερα εἰς συνοδείαν πλοίου πολεμικοῦ, ὁ πρῶτος ἀπαντῶν αὐτὰ πλοίαρχος τῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σου μοίρας ὀφείλει νὰ ὑπάγῃ μὲ τὴν βάρκαν του ἢ νὰ πέμψῃ ἓνα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου του πρὸς τὸν πλοίαρχον τοῦ πολεμικοῦ οὐδετέρου πλοίου, νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν περὶ ἀποκλεισμοῦ διαταγὴν, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ μὴ συγχωρήσῃ εἰς κανὲν τῶν ὁποίων συνοδεύει πλοίων νὰ πλεύσῃ εἰς λιμένα ἢ ἄλλο μέρος ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἀποκλεισμόν, θέλει τὸν ζητήσῃ προσέτι μὲ τὸν εὐσχημότερον τρόπον νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς σημείωσιν τῆς ὁποίας ἔκαμε κοινοποιήσεως καὶ θέλει ἀναχωρήσῃ.

Θ'. Ὅλα τὰ πλοῖα, οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ ναῦται τῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σου μοίρας, ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῶν λειῶν, αἱ ὁποῖαι ἤθελον γενῇ ἀπὸ ὅποιονδήποτε πλοῖον τῆς αὐτῆς μοίρας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ι'. Χωριστὴ διάταξις θέλει κανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν λειῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν πλοίων, τῶν πλοιάρχων, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ναυτῶν ἀπ' αὐτάς.

ΙΑ'. Προσεχῶς θέλει διευθυνθῇ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σου καὶ ἓνας στολίσκος συγκείμενος ἀπὸ 8 ἢ 9 μικρὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων θέλει πεμφθῇ τότε καὶ ὁ κατάλογος. Ἐκ τούτων δύνασαι νὰ κρατήσῃς ἓν ἢ δύο διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν θέλεις διορίσῃ ἓνα ἀρχηγὸν καὶ θέλεις διευθύνῃ τὸν στολίσκον τοῦτον εἰς Δραγαμέστον διὰ νὰ εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Ρ. Τζώρτζη.

Ἐν Πόρῳ τῇ 5 Μαρτίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης

9*

Ἀριθ. 119

Πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας

Ἐλήφθη σήμερον ἡ ὑπ' ἀριθ. 213 πρόσκλησις τῆς Γραμματείας ταύτης δι' ἧς ζητεῖ πληροφορίας περισσοτέρας περὶ τῶν ἀπὸ Σκόπελον καὶ Σκιάθον συλληφθέντων καὶ ἀποσταλέντων αὐτόσε

* Γ.Α.Κ. Θαλ. Δικ. φ. 12.

πλοίων. Εἰς ἀπάντησιν ἐμπερικλείω ἀπόσπασμα ἐνὸς καταλόγου δοθέντος μοι παρὰ τοῦ εἰς Σκόπελον παροικοῦντος Βρετανικοῦ Ἀντιπροξένου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ κατάλογον ὅστις μοι ἐδόθη ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Καρατάσσον γεγραμμένον ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ γραμματέως του. Ἐκ τούτων παρατηρεῖται ὅτι τὰ περισσότερα τῶν πλοίων τούτων εἶναι ἰδιοκτησίαι τῶν εἰς τὰς ρηθείσας νήσους ὀπλαρχηγῶν, οἵτινες περιέπλεον μὲ σημαῖαν πολεμικὴν καὶ ἐλεηλάτουν κ.τ.λ., κ.τ.λ. Εἰς ὅσα πλοῖα παρρησιάζονται ἄλλοι ὡς ἰδιοκτῆται μὲ διάφορα ἔγγραφα, οἱ ἐν τοῖς καταλόγοις ὀπλαρχηγοὶ ἔχουν τὸ μεγαλύτερον μέρος εἰς αὐτά, καθὼς καὶ ἡ γολέτα τῆς ὁποίας ἰδιοκτήτης φαίνεται κάποιος Κυριάκος Παναγιώτου εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ στρατηγοῦ Μπίνου, κατὰ τὸ περικλειόμενον ἔγγραφον τοῦ ἰδίου καὶ καθὼς ὁ ἴδιος πλοίαρχος ὡμολόγησε. Ἐπομένως οἱ πλοίαρχοι τῶν περισσοτέρων τούτων πλοίων, ἐναντίον τῶν ἀλλεπαλλήλων διακηρύξεων τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς ἀπὸ 15/27 Ἰανουαρίου ἰδικῆς μου (τῆς ὁποίας ἐγκλείεται τὸ ἀντίγραφον) περιέπλεον χωρὶς τακτικὰ ἔγγραφα τῆς Διοικήσεως, μετεβίβαζον τοὺς ὀπλοφόρους εἰς διάφορα μέρη καὶ συνελεηλάτουν καθὼς καὶ ὅσοι πλοίαρχοι εἶχον ἐπ' ὀνόματί των οἰκονομικῶς ἔγγραφα τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπαναλαμβάνω νὰ προσθέσω καὶ εἰς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην ὅσα καὶ δι' ἀλλεπαλλήλων ἀναφορῶν μου πρὸς τὸν Ἐξοχότατον Κυβερνήτην ἐξέθεσα περὶ τῶν πλοίων τούτων. Εἶναι ἀνάγκη δι' ὅποιονδήποτε λόγον καὶ δι' ὅποιονδήποτε τρόπον ἐγκριθῇ, νὰ μὴν ἀφεθῇ κανὲν ἀφ' ὅσα πλοῖα ἀπόστειλα αὐτόσε, ἐν ὧν τὰ εἰς τὰς ρηθείσας νήσους παρεπιδημοῦντα στρατεύματα δὲν ἀναχωρήσουν ἀπὸ ἐκεῖ, διότι ἄλλως καὶ ἡ πειρατεία δὲν ἐξαλείπεται καὶ τὰ στρατεύματα πῶποτε δὲν ἀναχωροῦν ἐκονσίως ἐκεῖθεν καὶ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων χάνονται ὅλως διόλου.

Τὴν 9 Μαρτίου 1828 ἀπέναντι τῆς πόλεως τῆς Χίου

Ἐκ τοῦ δικρότου ἢ «Ἑλλάς»

Ὁ Ναύαρχος
Ἀνδρέας Μιαούλης

10*

Copia estratta dall'originale esistente fra le minute dell' Imp. Reg. Austriaco Ufficio di Atene in Egina.

Πρὸς τὴν Ἐξοχὸν Καγκελλάριαν τὴν ἐκπληροῦσαν τὰ χρῆμα Βρετανικοῦ Ὀφφίκιον
Εἰς Αἴγιναν

Μὲ τὴν προτέραν μου τῆς 5 τοῦ τρέχοντος ἀναφερθεὶς πρὸς τὸ Ἐξοχὸν Ὀφφίκιον τοῦτο ὅτι ἐρχόμενος ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τὸν Ἰούνιον μῆνα 1827 μὲ τὴν ἰονικὴν μαρτηγάναν ὁ «Ἅγιος Γεώργιος» τοῦ καπ. Κωνστ. Τραυλοῦ, βιασθέντες ἀπὸ βλάβην τὴν ὁποίαν καθ' ὁδὸν ὑπέφερε τὸ πλοῖόν μας ἀπὸ θαλασσοτρικυμίας, ἐπιάσαμεν εἰς Ψαρὰ καὶ ἐκεῖ ἐγνυμώθημεν ἀπὸ δύο ψαριανὰ πειρατικὰ πλοίαρχα, τοῦ Νικολῆ Χωριάτη καὶ Δημητρίου Καραγεώργη, καὶ φθάσαντες εἰς Σύραν ἐκάμαμεν τακτικῶς τὰς διαμαρτυρήσεις μας καὶ ἐφοδιασθεὶς ἀκολούθως ἐπίσημον ἐπιτροπικὸν ἦλθον ἐνταῦθα διὰ νὰ ἀπαιτήσω ἀπὸ τοὺς δύο εἰρημένους πειράτας τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀρπαχθέντων καὶ ὅτι πρὶν νὰ παρρησιασθῶ εἰς τὸ Ἐξοχὸν Ὀφφίκιον, εἶχον ἀναφερθῇ εἰς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν Αἰγίνης διὰ νὰ ἤθελε κρατηθῇ ὁ Δημήτριος Καραγεώργης, ὅστις εὗρίσκετο ἐνταῦθα διὰ νὰ μὴν ἤθελε πληροφορηθῇ τὸν ἐρχομόν μου καὶ ἀναχωρήσῃ. Ταῦτα πάντα ἔκαμα γνωστὰ εἰς τὸ Ἐξοχὸν Ὀφφίκιον διὰ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ παρρησιάζω εἰς αὐτό.

Τὸ Ὀφφίκιον κατὰ χρῆμα διεύθυνε τὰς ἀπαντήσεις μου εἰς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε καμμία ἱκανοποίησις, καμμία ἀπόκρισις δὲν μοι ἐδόθη, οὔτε ὁ Καραγεώργης ἐκρατήθη ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἶναι κρυμμένος. Ἐγὼ ὅμως ἠξέυρω, καὶ τὸ ἠξέυρω μὲ βεβαιότητα, ὅτι αὐτὸς δὲν ἐζητήθη ἀμέσως οὔτε ἐγὼ ἐπαρρησίασα τὴν πρώτην αἴτησίν μου εἰς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν Αἰγίνης, ἄλλως ἤθελε πιασθῇ καὶ ὅτι εὗρίσκεται πάντοτε εἰς Αἴγιναν, διότι τινὲς τῶν Ψαριανῶν παρουσιαζόμενοι

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 11.

